

вода е факт в преданието. И колкото споменатите митологични представи да не мотивират единствено и изцяло неговите характеристики, те все пак отвеждат асоциативно към един от принципите на фолклорното мислене при изграждане-то на образа на хайдутина- герой. Затова и много често качествата му се обясняват чрез свръхестественото. То отрежда високата позиция на хайдутина във фолклорното съзнание. И тогава, когато, (както е в случая се оказва, че липсват крила) то не допуска принижаване до нивото на обикновеното. Веднага единият белег на свръхестественото е заменен с друг. Но в преданието митологизацията на героя не свършва дотук. До този момент тя се съотнася най- вече с личността му. Нататък това става вече и спрямо колектива на едно селище- град Сливен. Съществена роля тук играе образът на един много важен символ за този град- известното на цялото население от Сливенско вековно дърво- Старият бряст. Ще припомним, че преданието разказва, че когато отрязват главата на Злати войвода и набучена на кол я забиват пред конака от този момент нататък започва да съхне единият от клоните на Стария бряст. Така в пространството на селището в опозиция се намират конакът (административната турска сграда) и дървото на града. Конакът, като обиталище на етническия противник и Стария бряст- центърът на своето пространство. Когато е убит героят - защитник и набучената му глава е поставена пред конака (символ на чуждото) един от клоните на дървото започва да съхне.

Предвид функциите на това дърво като "вечното" дърво на града, дървото на живота в него и функциите на образа на Злати войвода като герой- защитник (напомним в съвсем хипотетичен контекст функциите на змея спрямо селището във фолклорно- митологичните представи) двата образа се намират в много плътна семантична връзка и взаимозависимост и дори в определена степен се препокриват.

Може да се каже, че в това предание е налице вариант на мита за народния герой, съответстващ на конкретните потребности в конкретната историческа ситуация, осмислен чрез образа на конкретна историческа личност.

Трябва да се отбележи, че мита за народния герой е многовариантен в хайдушкия фолклор като цяло. Различните му варианти и степен на развитие по посока на хайдутина е в съответствие с фолклорното знание за личностите и делата им, както и с потребностите на фолклорното съзнание. Към всяка историческа личност е налице специфичен, конкретен "подход" и отношение съобразно наследения морално- етичен критерий на остойностяване. Така в преданията битуват образи на герои, чиято лична съдба ги отделя от останалите и е разпозната от фолклорното мислене като особено значима за етническата общност. Такъв е случаят с Индже./33/ Сложен и противоречив във фолклорното